

Αριθμός Απόφασης

.....15...../2015

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

(Εκούσια Δικαιοδοσία)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη
Γραμματέα και από την

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Νοεμβρίου 2014 για να δικάσει την αίτηση με αντικείμενο την υπαγωγή στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 :

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ :

Φιλαδέλφειας Αττικής, οδός κατοίκου N.
πληρεξούσιου δικηγόρου Χρύσανθου Φράγκου, που παραστάθηκε μετά του
πληρεξούσιου δικηγόρου Χρύσανθου Φράγκου, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευση τους (άρθρα 5 Ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ) και παρίστανται ως εξής:

- 1) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «
, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ; αρ. και
εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου
; ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.
- 2) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία
, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός αρ. και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.
- 3) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «
, που εδρεύει στο αι

είναι εγκατεστημένη στην Αθήνα, οδός
νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε αλλά στη θέση της άσκησε κύρια παρέμβαση
η ανώνυμη εταιρία παροχής πιστώσεων με την επωνυμία «

χρ. και εκπροσωπείται

που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφ.

και εκπροσωπείται νόμιμα,

που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου

η οποία

κατέθεσε προτάσεις.

4) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία
, που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφ. Αμαλίας αρ. 20 και Σουρή αρ. 5 και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

5) Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία
, που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφ. Μεσογείων αρ. 109-111 και
εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου
η οποία κατέθεσε προτάσεις.

6) Η ανώνυμη εταιρία παροχής πιστώσεων με την επωνυμία
, που εδρεύει στην

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του
πληρεξούσιου δικηγόρου , ο οποίος κατέθεσε
προτάσεις.

Η ΑΙΤΟΥΣΑ ΖΗΤΑΙ να γίνει δεκτή για όσους λόγους επικαλείται σε αυτή,
η από αίτησή της που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού
με αριθμό έκθεσης κατάθεσης και προσδιορίστηκε να συζητηθεί
αρχικά στις και κατόπιν αναβολής στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή⁷
της παρούσας, λαμβάνοντας αρ. πν. 7.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ, μετά την εκφώνησή της από
τη σειρά του οικείου πινακίου, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων

διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010, που αφορά τη «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 130/2010), όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4161/2013 και ισχύει, ορίζεται ότι : «1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα κι έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) αδικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. 2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών οι οποίες είτε : α) έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4 είτε β) προέκυψαν από αδικοπραξία που διαπράχθηκε με δόλο, από διοικητικά πρόστιμα, από χρηματικές ποινές, φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης [...] είτε γ) προέκυψαν [...] 3. Απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου μπορεί να γίνει μόνο μία φορά». Ακολούθως, στις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ίδιου νόμου, γίνεται αναφορά στη διαδικασία εξωδικαστικού συμβιβασμού, στο αρμόδιο δικαστήριο και στην κατάθεση της αίτησης και των εγγράφων στο γραμματέα του δικαστηρίου για την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον αυτού. Ιδιαίτερα όσον αφορά το αναγκαίο περιεχόμενο της αίτησης, το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 ορίζει ότι: «Για την έναρξη της διαδικασίας, ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στο γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου.

Η αίτηση πρέπει να περιέχει: α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των κάθε φύσης εισοδημάτων του ίδιου και του συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, που να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση του οφειλέτη». Επίσης, το άρθρο 8 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου ορίζει ότι: 1. Αν το σχέδιο δεν γίνεται δεκτό από τους πιστωτές ή αν εκδηλώθηκαν αντιρρήσεις κατά του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών και δεν υποκαθίστανται αυτές, το δικαστήριο ελέγχει την ύπαρξη των αμφισβητούμενων απαιτήσεων και την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 1 για τη ρύθμιση των οφειλών και απαλλαγή του οφειλέτη. [...] 2. Αν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη δεν είναι επαρκή, το δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη τα πάσης φύσεως εισοδήματά του, ιδίως εκείνα από την προσωπική του εργασία, τη δυνατότητα συνεισφοράς του συζύγου, και σταθμίζοντας αυτά με τις βιοτικές ανάγκες του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, τον υποχρεώνει να καταβάλει μηνιαίως και για χρονικό διάστημα τριών έως πέντε ετών κατά την κρίση του ορισμένο ποσό για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών του, συμμέτρως διανεμόμενο. Περαιτέρω, στο άρθρο 9 παρ. 1 και 2 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «1. Εφόσον υπάρχει ρευστοποιήσιμη περιουσία, η εκποίηση της οποίας κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών ή όταν το δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να παρακολουθήσει και να υποβοηθήσει την εκτέλεση των όρων ρύθμισης των οφειλών για την απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη ή την εξασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών, ορίζεται εκκαθαριστής [...] Έργο του εκκαθαριστή είναι αυτό που προσδιορίζεται ειδικά με την απόφαση του διορισμού του και, σε κάθε περίπτωση, η διαχείριση της περιουσίας του οφειλέτη, η διασφάλισή της σε όλο το νόμιμο ύψος της χάριν των πιστωτών, η πρόσφορη εκποίησή της, η προνομιακή ικανοποίηση των πιστωτών που έχουν εμπράγματη ασφάλεια στο εκποιούμενο πράγμα και η σύμμετρη ικανοποίηση των ανέγγυων πιστωτών. 2. «Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματη ασφάλεια ακίνητο, που χρησιμεύει ως

Λ5
3^ο φύλλο της υπ' αριθ./2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
(Δικαιοσύνα Εκούσιας Δικαιοδοσίας - Υπερχρεωμένα Νοικοκυρά)

Η σημερινή απόφαση δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες

Από τον συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων συνάγεται ότι στην περίπτωση που το σχέδιο του οφειλέτη δεν γίνεται δεκτό από τους πιστωτές ή αν εκδηλώθηκαν αντιρρήσεις, το δικαστήριο πρέπει κατ' αρχήν να διαπιστώσει ότι τα

περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη δεν είναι επαρκή, για να προβεί στη συνέχεια σε ορισμό μηνιαίων δόσεων. Αν είναι επαρκή τα περιουσιακά στοιχεία, η ρευστότοιησή τους κρίνεται αποτελεσματική στην ικανοποίηση των πιστωτών, χωρίς να χρειάστει καταβολή μηνιαίων δόσεων. Όσον αφορά τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, σημειώνεται ότι είναι πιθανό να υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία, των οποίων η ρευστοποίηση είναι δύσκολη λόγω ιδιοτήτων ή αξίας. Είναι ενδεχόμενο το περιουσιακό στοιχείο λόγω χαρακτηριστικών ή συνθηκών αγοράς να μην παρουσιάσει αγοραστικό ενδιαφέρον και έτσι η εκπαίδησή του να κριθεί ασύμφορη. Από τη στάθμιση των συμφερόντων, μπορεί να προκύψει ότι η διατήρηση ενός περιουσιακού στοιχείου στη διάθεση του οφειλέτη, ωφελεί αυτόν πολύ περισσότερο σε σύγκριση με το όφελος των πιστωτών και τη ζημία του οφειλέτη σε περίπτωση που το στερηθεί αυτός (ΕιρΕλευσ 1/2012, ΕιρΜουδ 2/2012, ΕιρΑθ 4/2012, ΕιρΠατρ 9/2012, Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ 272-275). Περαιτέρω, καθορίζονται από το νόμο τα κριτήρια που θα λάβει υπόψη του το δικαστήριο για τον καθορισμό των μηνιαίων δόσεων του άρθρου 8 Ν. 3869/2010, ενώ από το γράμμα του νόμου δεν προκύπτει ελάχιστο όριο στην ικανοποίηση των πιστωτών, ούτε επηρεάζεται το τελικό ποσό της ικανοποίησης από το συνολικό ποσό της υπερχρέωσης του οφειλέτη. (Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ 223). Ο νομοθέτης δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στα εισοδήματα από την προσωπική εργασία του οφειλέτη αλλά και σε αυτά του συζύγου, αφού για να υπολογισθούν οι δόσεις για την αποπληρωμή των οφειλών, προαφαιρούνται τα ποσά κάλυψης των αναγκών του ίδιου του οφειλέτη και της οικογένειάς του, δεδομένου ότι αυτές πρέπει να καλύψει πρώτα από τα εισοδήματά του, πριν κληθεί να αποπληρώσει τους δανειστές του. Σημειώνεται ότι, εφόσον υπάρχει γάμος, ο σύζυγος έχει υποχρέωση συνείσφοράς στα οικογενειακά βάρη κατ' άρθρο ΑΚ 1389. Αντιθέτως, αν υπάρχει διαζύγιο ή πραγματική διάσταση, ο οφειλέτης δεν μπορεί να αναμένει το συνυπολογισμό των εισοδημάτων του συζύγου στην κάλυψη των βιοτικών του αναγκών (Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά

15

4^ο Πράλο της υπ' αριθ./2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
Δικαιοσύνη Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά)

Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ. 126-127). Όσον αφορά την έννοια των βιοτικών αναγκών, αυτές οι «βασικές ανάγκες» είναι αόριστες νομικές έννοιες, οι οποίες έχουν εξειδικευθεί από πλούσια νομολογία βάσει του άρθρου ΑΚ 1493, που ορίζει το μέτρο της διατροφής ως προσδιοριζόμενο από τις ανάγκες του δικαιούχου, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες ζωής του και ειδικότερα περιλαμβάνονται «όλα όσα είναι αναγκαία για τη συντήρηση του δικαιούχου και επιπλέον έξοδα για την ανατροφή, καθώς και την επαγγελματική και την εν γένει εκπαίδευσή του». Συνεπώς, το περιεχόμενο των βιοτικών αναγκών περιλαμβάνει κατά τη νομολογία στοιχειώδη έξοδα, ιδίως για την τροφή, την ένδυση, την οίκηση, τη θέρμανση, τον ηλεκτροφωτισμό, τη μετακίνηση και όσα είναι αναγκαία για την ανατροφή, εκπαίδευση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη του οφειλέτη και της οικογένειάς του. Ο δικαστής, εν βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας αλλά και κατά την εξέταση των μαρτύρων (ΑΠ 680/2010, ΑΠ 416/2007 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ 233-239). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του, ζητώντας να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ακίνητο που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του. Από τη διατύπωση της σχετικής διάταξης προκύπτει ότι κατ' αρχήν θετική προϋπόθεση εφαρμογής της ρύθμισης είναι η πραγματική χρησιμοποίηση του ακινήτου ως κύριας κατοικίας από τον οφειλέτη και την οικογένειά του, γεγονός που αποτελεί και αντικείμενο απόδειξης. Ο δικαστής είναι υποχρεωμένος να δεχτεί την αίτηση εξαίρεσης της κύριας κατοικίας, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, και δεν δύναται να προβεί σε έλεγχο σκοπιμότητας ή σε στάθμιση των συμφερόντων πιστωτών και

οφειλέτη. Η αποπληρωμή θα γίνει, όπως ο τροποποιηθείς νόμος ορίζει, σε αξία που θα καλύπτει μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου. Προνομιακά λάμβανον χρήματα από τη διανομή της εν λόγω αποπληρωμής οι πιστωτές με εμπραγμάτων εξασφάλιση της απαίτησής τους, είτε η εμπράγματη εξασφάλιση αφόρετο ο τοποθετηθεί σε κάποιο άλλο. Μετά την προνομιακή ικανοποίηση αυτών των προσώπων, ικανοποιούνται σύμμετρα οι πιστωτές χωρίς εμπράγματη εξασφάλιση, δηλαδή, αφού ικανοποιηθούν πλήρως οι απαιτήσεις των ενέγγυων πιστωτών και σε όποιο χρονικό διάστημα αυτό συμβεί μέχρι την πάροδο του χρόνου που έταξε το Δικαστήριο, μετά αρχίζει η σύμμετρη διάθεση του ποσού στους μη εμπραγμάτων εξασφαλισμένους πιστωτές. Αν είναι περισσότερα τα χρέη, ο οφειλέτης πληρώνει αυτά μέχρι το ποσό που αντιστοιχεί στο ανωτέρω ποσοστό της αξίας του ακινήτου του και για τα υπόλοιπα απαλλάσσεται. Αν βέβαια τα χρέη του οφειλέτη είναι σε μικρότερο ύψος από το ποσοστό της αξίας του ακινήτου, ο οφειλέτης θα κληθεί να καταβάλει ποσό μέχρι το ύψος των χρεών του. Η αποπληρωμή μέχρι τα τριάντα πέντε έτη καταρχήν του άρθρου 9 παρ. 2 Ν 3869/2010 συρρέει χρονικά με την τετραετία του άρθρου 8 και δεν προστίθεται σε αυτήν. Ετσι επιβαρύνεται ο οφειλέτης με την ταυτόχρονη καταβολή δύο μηνιαίων δόσεων, υποχρέωση δυσχερή. Για το λόγο αυτό, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει για την αποπληρωμή του άρθρου 9 παρ. 2 κάποια περίοδο χάριτος, κατά την οποία ο οφειλέτης δεν καλείται να αποπληρώνει δόσεις για την εξαίρεση της κατοικίας του (Ι. Βενιέρης - Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδοση 2011, σελ 301 - 302).

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα - φυσικό πρόσωπο χωρίς εμπορική ιδιότητα, επικαλούμενη ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των προς τις καθ'ών (πιστώτριες) ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί να επικυρωθεί το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο διευθέτησης οφειλών, άλλως να γίνει ρύθμιση από το δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 Ν. 3869/2010 και να εξαιρεθεί από την ρευστοποίηση κατ' άρθρο 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 η κύρια κατοικία της, ώστε με την

15

5^ο φύλλο της υπ' αριθ./2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
Ειδικαστική Δικαιοδοσίας – Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά)

τήρηση της ρύθμισης να επέλθει απαλλαγή της από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών της.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αίτηση αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται για συζήτηση στο δικαστήριο αυτό, όπου έχει την κατοικία της η αιτούσα, κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ και 3 Ν. 3869/2010 και είναι νόμιμη ως στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 8, 9 και 11 του Ν. 3869/2010. Πρέπει συνεπώς, να εξετασθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον για το παραδεκτό της: α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο κατ' άρθρο 2 παρ. 1 και 2 Ν. 3869/2010, ο οποίος (συμβιβασμός) απέτυχε, όπως βεβαιώνεται από

», β) η κρινόμενη αίτηση κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 2 παρ. 1 Ν. 3869/2010 από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού (αποτυχία εξωδικαστικού συμβιβασμού στις 26-9-2011 και κατάθεση κρινόμενης αίτησης στις 13-10-2011), γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση των οφειλών της, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρο 13 παρ. 2 του ιδίου ως άνω νόμου (βλ. σχετική βεβαίωση του Ειρηνοδικείου Αθηνών υπ² αριθ. πρωτ. 1218γ/2-12-2014/1188), δ) κλητεύθηκαν εμπρόθεσμα και νομότυπα, όπως ανωτέρω αναφέρεται, οι μετέχουσες πιστώτριες κατ' άρθρο 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010 (βλ. τις με αριθμό 15864/17-10-2011, 15865/17-10-2011, 15862/17-10-2011, 15863/17-10-2011, 15861/17-10-2011 και 10867 Στ'/18-10-2011 εκθέσεις επίδοσης των διορισμένων στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικαστικών επιμελητών Ευθυμίου Γ. Γκούμα και Ειρήνης Γκούμα - Κρίνα, ε) κατατέθηκαν εμπρόθεσμα στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού τα έγγραφα του άρθρου 4 παρ. 2 και 4 Ν. 3869/2010, ήτοι βεβαίωση αποτυχίας του εξωδικαστικού

συμβιβασμού και υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα της οικονομικής κατάστασης με τα αποδεικτικά έγγραφα αυτής (όπως ο νόμος ίσχυε πριν την τροποποίηση του Ν. 4161/2013 και εφαρμόζεται εν προκειμένω στην προδικασία κατά άρθρο 19 παρ. 3 Ν. 4161/2013) και στ) απέτυχε ο δικαστικός συμβιβασμός δοθεντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το προτεινόμενο από την αιτούσα σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες (βλ. τις εμπρόθεσμα κατατεθείσες έγγραφες παρατηρήσεις των καθ'ών).

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των καθ'ών πιστωτριών, με τις προτάσεις που νομότυπα κατέθεσαν, κατ' εκτίμηση των ισχυρισμών τους, ομολόγησαν την ύπαρξη των δανειακών συμβάσεων της αιτούσας - οφειλέτη και προέβαλαν τα ακόλουθα: 1) Αιτιολογημένη άρνηση της αίτησης ως προς την ύπαρξη στο πρόσωπο της αιτούσας της προϋπόθεσης της μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. 2) Ισχυρισμό περί απαραδέκτου λόγω αοριστίας της αίτησης διότι α) δεν αναφέρονται τα περιστατικά που οδήγησαν την αιτούσα σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, β) δεν αναφέρεται το ύψος της μηνιαίας δόσης που κατέβαλε στο παρελθόν, η προηγούμενη εργασία της και το ύψος των εισοδημάτων της, καθώς και αν λαμβάνει οικονομική ενίσχυση από τρίτο πρόσωπο, γ) δεν αναφέρεται ο χρόνος ανάληψης κάθε οφειλής, δ) δεν αναλύεται το κόστος των βιοτικών αναγκών της αιτούσας. Η ένσταση αυτή είναι μη νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί ως προς όλα τα σκέλη της διότι η κρινόμενη αίτηση περιέχει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ και από την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010 για τη θεμελίωση του ασκουμένου δικαιώματος. Σημειώνεται ότι δεν υπάρχει υποχρέωση του οφειλέτη να αναφέρει πώς περιήλθε σε οικονομική αδυναμία ή και να προσδιορίζει από που ανευρίσκει το ποσό για το κόστος διαβίωσης αυτού και της οικογένειάς του (ΕιρΛαρ 106/2011 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕιρΘεσ 6546/2011, ΕιρΑλμωπ 60/2012, Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Η εκτενής αναφορά στην αίτηση του οφειλέτη τόσο των βιοτικών αναγκών και του κόστους αυτών, όσο και του ακριβούς χρόνου ανάληψης των χρηματικών του οφειλών δεν φαίνεται να επιβάλλεται άμεσα και ενθέως από το νόμο. Τυχόν δε έλλειψη αυτών των στοιχείων μπορεί να συμπληρωθεί με τις προτάσεις

κατ' άρθρο 236 ΚΠολΔ αλλά και να προκύψει από τις αποδείξεις, ενώ ιδιαίτερα οι δαπάνες διαβίωσης του οφειλέτη κρίνονται από το Δικαστήριο με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας. 3) Ένσταση καταχρηστικότητας της κρινόμενης αίτησης, διότι η αιτούσα αναιτιολόγητα ζητάει την περικοπή των οφειλών της ενώ η ίδια προέβη σε υπέρμετρο δανεισμό στο παρελθόν, χωρίς ποτέ να εκφράσει αντίρρηση για τις σε βάρος της χρεώσεις, το δε προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο διευθέτησης οφειλών βλάπτει βάναυσα τα συμφέροντα των πιστωτριών τραπεζών. Η ένσταση αυτή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν θεμελιώδουν την έννοια της ΑΚ 281 αλλά αποτελούν αιτιολογημένη άρνηση της αίτησης. Σημειώνεται όσον αφορά στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών, ότι ο οφειλέτης μπορεί να προτείνει με αυτό την καταβολή μηνιαίων δόσεων προς αποπληρωμή του χρέους του ή και την πλήρη απαλλαγή του από αυτό (άφεση χρέους), χωρίς το σχέδιο του να είναι σε καμία περίπτωση δεσμευτικό για το Δικαστήριο, που δύναται να προβεί σε διαφορετική ρύθμιση, λαμβάνοντας πάντα υπόψη τα εκατέρωθεν συμφέροντα οφειλέτη καὶ δανειστών. 4) Ένσταση περί ύπαρξης ενδεχόμενου δόλου της αιτούσας ως προς την περιέλευσή της σε αδυναμία πληρωμών διότι ανέλαβε δανειακές υποχρεώσεις που εξαρχής γνώριζε ότι ήταν αδύνατο να αποπληρώσει. Η ένσταση αυτή είναι αόριστη και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι δε νοείται δολιότητα του οφειλέτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης, της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, αλλά απαιτείται και η από το δανειολήπτη πρόκληση άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές. Ειδικότερα, οι καθ' ών δεν εξειδικεύουν τις συγκεκριμένες ενέργειες της αιτούσας, με τις οποίες απέκρυψε από τις πιστωτριες την οικονομική της κατάσταση ή τις δύποιες υπόχρεωσεις είχε. Εφόσον δε τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν τη δυνατότητα να ερευνήσουν τις οικονομικές δυνατότητες των δανειοληπτών τους μέσω βεβαίωσης αποδοχών απευθυνόμενα σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα ή ερευνώντας την οικονομική τους σύμπεριφορά μέσω του συστήματος «Τειρεσίας», αυτά αναλαμβάνουν την ευθύνη

της χορήγησης ή μη των δανείων που τους ζητούνται (ΕιρΜουδ 2/2012, ΕιρΚράτ
22/2012 Δημ. ΝΟΜΟΣ, ΕιρΝ.Ιωνίας 4/2011 αδημ, ΕιρΚρωπίας 735/2011 αδημ,
ΕιρΘεσ 5182/2011 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των όφελών
υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις, έκδοση 2010, σελ 57).

5) Αιτιολογημένη άρνηση της αίτησης ως προς το πραγματικό ύψος της αξίας του ακινήτου που η αιτούσα χρησιμοποιεί ως κύρια κατοικία και επιθυμεί να εξαιρέσει από τη ρευστοποίηση, καθότι η αντικειμενική του αξία εμφαίνεται ανερχόμενη στις 46.000 ευρώ αλλά η αληθινή του αξία ανέρχεται σε τουλάχιστον 81.000 ευρώ, λαμβανομένων υπόψη των επισκευών που έγιναν σε αυτό. 6) Νόμιμο αίτημα ρευστοποίησης της κινητής και ακίνητης περιουσίας της αιτούσας κατ' άρθρο 9 παρ. 1 Ν. 3869/2010.

Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο κατάθεσης στο ακροατήριο της ίδιας της αιτούσας και από όλα ανεξαιρέτως τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα των διαδίκων, αποδείχθηκαν πλήρως τα εξής: Η αιτούσα, ηλικίας 55 ετών, είναι συνταξιούχος του ΙΚΑ, διαζευγμένη δυνάμει της υπ' αριθ. απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και μητέρα μιας ενήλικης κόρης φοιτήτριας στο Τμήμα της Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Η αιτούσα εργαζόταν στο παρελθόν ως ιδιωτική υπάλληλος στην εταιρία >, εωσότου έκλεισε η εταιρία το έτος 2009 και απολύθηκε από την εργασία της, εγγράφτηκε από 25-6-2009 στο ταμείο ανεργίας και εντέλει κατέθεσε τα απαραίτητα δικαιολογητικά έγγραφα για τη συνταξιοδότησή της. Αρχικά έλαβε προσωρινή σύνταξη ύψους 448,27 ευρώ, η οποία οριστικοποιήθηκε σε 778,32 ευρώ το έτος 2011 και πλέον ανέρχεται συνολικά, μαζί με την επικουρική, περί τα 1.000 ευρώ μηνιαίως, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο ενημερωτικό σημείωμα συντάξεων των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου, Σεπτεμβρίου 2014, όπου η σύνταξη της αιτούσας εμφαίνεται ανερχόμενη σε 921,37 ευρώ, σε συνδυασμό με το τελευταίο εκκαθαριστικό της σημείωμα του οικονομικού έτους 2014, όπου βεβαιώνεται ετήσιο δηλωθέν εισόδημα της αιτούσας ύψους 12.363,63 ευρώ, αντιστοιχούντος σε 1.030,30 ευρώ μηνιαίως. Το εισόδημα της αιτούσας από τη σύνταξή της είναι κατά πολύ μειωμένο σε σχέση με αυτό που αποκέρδαινε όσο εργαζόταν στον ιδιωτικό τομέα,

Η ΧΙΛΙΑ

ανερχόμενο περί τα 1.600 ευρώ μηνιαίως (βλ. προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα οικονομικών ετών 2007, 2008 και 2009, όπου το ετήσιο εισόδημα της αιτούσας ανέρχεται σε 19.490,61 ευρώ και 20.251,87 ευρώ αντίστοιχα). Με το προαναφερόμενο εισόδημά της η αιτούσα καλύπτει τις δικές της ανάγκες καθώς και αυτές της κόρης της, δεδομένου ότι αφενός ο πρώην σύζυγός της δεν την ενισχύει οικονομικά ούτε άλλωστε μπορεί να προσβλέψει η αιτούσα στη δική του συνεισφορά, ως διαζευγμένη, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη, αφετέρου η κόρη της αιτούσας προς το παρόν σπουδάζει και έτσι είναι οικονομικά εξαρτημένη από τη μητέρα της, έχοντας όμως δυνατότητα να εξεύρει κατάλληλη εργασία στο άμεσο μέλλον λόγω της νεαρής της ηλικίας και του υψηλού μορφωτικού της επιπέδου. Κατόπιν αυτών, το μηνιαίο κόστος διαβίωσης της αιτούσας και της οικογένειάς της εκτιμάται από το Δικαστήριο κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας σε 700 ευρώ μηνιαίως, καθότι διαμένουν σε ιδιόκτητη κατοικία της αιτούσας και συνεπώς δεν καταβάλλεται ενοίκιο, ενώ και τα καθημερινά έξοδα για λογαριασμούς και διατροφή δύο ατόμων είναι περιορισμένα. Η κύρια κατοικία της αιτούσας, για την οποία ζητάει και την εξαίρεση από την ρευστοποίηση, είναι οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα), εμβαδού 65 τμ, κτισμένη στον Α' υπέρ του ισογείου όροφο πολυκατοικίας που βρίσκεται στη Αττικής επί της οδού . Το διαμέρισμα αυτό, το οποίο ανήκει κατά ψιλή κυριότητα στην αιτούσα, είχε πληγεί σοβαρά από σεισμό το έτος 1999 και ανακατασκευάστηκε εκ θεμελίων, καθιστάμενο κατάλληλο για διαμονή ξανά από το έτος 2003. Η αντικειμενική του αξία ανέρχεται σύμφωνα με το προσκομιζόμενο εκκαθαριστικό σημείωμα ΕΤΑΚ του έτους 2009 και τη δήλωση ΕΝΦΙΑ 2014 σε 46.000 ευρώ περίπου, ενώ συνεκτιμώμενον του έτους κατασκευής του το 1974 και της ζημίας που υπέστη το κτίσμα ως σεισμόπληκτο, η αντικειμενική του αξία δεν μπορεί να υπολογιστεί σε μεγαλύτερη των 50.000 ευρώ,

παρά τις εκτεταμένες διορθώσεις και την ανακατασκευή του, η οποία σε κάθε περίπτωση έλαβε χώρα προ δεκαετίας και για την οποία η αιτούσα χρειάστηκε γά δαπανήσει πολύ σημαντικά ποσά, προερχόμενα τόσο από στεγαστικά δάνεια όσον και από καταναλωτικά τραπεζικά προϊόντα που έλαβε για τον λόγο αυτό. Η αιτούσα δεν έχει άλλη ακίνητη περιουσία πλην της κύριας κατοικίας της, ενώ από κινητά αντικείμενα έχει στην ιδιοκτησία της κατά πλήρη κυριότητα ένα IXE αυτοκίνητο μάρκας HYUNDAI Accent, κυβισμού 1.400 κ.εκ., έτους πρώτης κυκλοφορίας 2000 και εκτιμώμενης εμπορικής αξίας περίπου 2.000 ευρώ.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω δάνεια από τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες: 1) Από την πρώτη καθ'ής

» η αιτούσα έλαβε Α) καταναλωτικό δάνειο που της χορηγήθηκε με την υπ' αριθ.

ιύμβαση και η οφειλή για το οποίο ανερχόταν σε 34.432,04 ευρώ σύμφωνα με την από 15-9-2011 αναλυτική κατάσταση οφειλών και Β) δύο πιστωτικές κάρτες με αριθμό

η οφειλή για καθεμία των οποίων ανερχόταν σε 120,36 ευρώ και 29,51 ευρώ αντίστοιχα σύμφωνα με την ίδια ως άνω αναλυτική κατάσταση. Οι παραπάνω απαιτήσεις συνολικού ύψους 34.581,91 ευρώ, ως ανέγγυες, σταματούν να εκτοκίζονται από την ημερομηνία επίδοσης της αίτησης στην καθ'ής (άρθρο 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010) και λαμβάνονται εν προκειμένω υπόψη από το Δικαστήριο στο προαναφερόμενο ύψος τους, αφού δεν προσκομίζονται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της καθ'ής επικαιροποιημένα στοιχεία περί του ακριβούς τους ποσού κατά την ως άνω ημερομηνία επίδοσης, ήτοι τις 17-10-2011. 2) Από τη δεύτερη καθ'ής

» η αιτούσα έλαβε: Α) Στεγαστικό δάνειο χωρίς εμπράγματη εξασφάλιση, για το οποίο τηρήθηκε ο υπ' αριθ.

τραπεζικός λογαριασμός, η οφειλή για την εξόφληση του οποίου ανερχόταν στις 17-10-2011 (ημερομηνία επίδοσης της κρινόμενης αίτησης στην καθ'ής) σε ποσό 1.988,90 ευρώ και Β) δύο πιστωτικές κάρτες με αριθμό

η οφειλή για την εξόφληση των οποίων ανερχόταν στις 17-10-2011 σε 8.061,78 ευρώ και 3.852,35 ευρώ αντίστοιχα, σύμφωνα

8^ο φύλλο της υπ' αριθ.15...../2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά)

τα παρεχόμενα δια του δικογράφου των παρατηρήσεων της καθ'ής στοιχεία. Στο ως
άνω ύψος λαμβάνονται υπόψη οι προαναφερόμενες ανέγγυες απαίτησεις της καθ'ής,
συνολικού ύψους 13.903,03 ευρώ. 3) Από την τρίτη καθ'ής

» η αιτούσα έλαβε δύο πιστωτικές κάρτες Visa με αριθμούς
σύμβασης 0 και , η οφειλή για τις οποίες
ανερχόταν σε 4.470,80 ευρώ και 10.849,08 ευρώ αντίστοιχα και συνολικά σε 15.319,88
ευρώ σύμφωνα με την από 14-9-2011 χορηγηθείσα από την καθ'ής αναλυτική
κατάσταση οφειλών, καθώς επίσης έλαβε και την υπ' αριθ. πιστωτική^{πιστωτική}
κάρτα για την οποία άσκησε κύρια παρέμβαση

N», η οφειλή για την
οποία ανέρχεται σε 15.607,60 ευρώ σύμφωνα με στοιχεία που παρέχει η
παρεμβαίνουσα δια του δικογράφου των προτάσεών της. 4) Από την τέταρτη καθ'ής
A.E» η αιτούσα έλαβε πιστωτική κάρτα με αριθμό σύμβασης
ο ύψος της οφειλής για την οποία ανερχόταν σε 9.470,51 ευρώ
σύμφωνα με την από 16-9-2011 χορηγηθείσα κατάσταση οφειλών και θα ληφθεί υπόψη
στο εν λόγω ύψος της, καθότι δεν παρέχονται περαιτέρω στοιχεία για το ακριβές ποσό
της κατά τις 17-10-2011, ημερομηνία επίδοσης της κρινόμενης αίτησης στην καθ'ής,
οπότε έπαυσε ο εκτοκισμός της απαίτησης και κατέστη αυτή ληξιπρόθεσμη ως ανέγγυα
οφειλή, κατ' άρθρο 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010. 5) Από την πέμπτη καθ'ής

» η αιτούσα έλαβε A) Δύο στεγαστικά δάνεια, που
της χορηγήθηκαν δυνάμει των συμβάσεων υπ' αριθ. αι

και η οφειλή για τα οποία ανερχόταν σε 30.024,74 ευρώ για καθένα δάνειο
αντίστοιχα, σύμφωνα με στοιχεία που παρέχει δια του δικογράφου των προτάσεών της
η πληρεξόδια δικηγόρος της καθ'ής. Για τη χορήγηση των παραπάνω στεγαστικών
δανείων, η πιστώτρια τράπεζα ενέγραψε προς εξασφάλιση προσημείωση υποθήκης A'

σειράς ύψους 73.680 ευρώ επί του παραπάνω περιγραφόμενου διαμερίσματος του η αιτούσα χρησιμοποιεί ως κύρια κατοικία. Οι απαιτήσεις αυτές της καθ'ής πιστωτικής, ως εμπραγμάτως εξασφαλισμένες, συνεχίζονται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης (άρθρο 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010), ανερχόμενες μαζί σε 60.049,48 ευρώ. B) Ανοιχτή πίστωση που της χορηγήθηκε με την υπ' αριθ. 0

σύμβαση, η οφειλή για την εξυπηρέτηση της οποίας ανέρχεται σε 5.386,91 ευρώ, σύμφωνα με στοιχεία που παρέχει η πληρεξούσια δικηγόρος της καθ'ής δια του δικογράφου των προτάσεων της και Γ) Πιστωτική κάρτα με αριθμό

η οφειλή για την οποία ανέρχεται σε 2.057,08 ευρώ σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέχει η πληρεξούσια δικηγόρος της καθ'ής με τις προτάσεις της και τα οπία παραπέμπουν σε υπολογισμό των οφειλών στις 15-10-2010, ημερομηνία προγενέστερη της επίδοσης της κρινόμενης αίτησης στην καθ'ής, οπότε και οι εν λόγω απαιτήσεις της, ως ανέγγυες, σταμάτησαν να εκτοκίζονται (άρθρο 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Το συνολικό ύψος των απαιτήσεων της πέμπτης καθ'ής από όλα τα προαναφερόμενα τραπεζικά προϊόντα μαζί ανέρχεται σε 67.493,47 ευρώ. 6) Από την έκτη καθ'ής

η αιτούσα έλαβε την πιστωτική κάρτα με αριθμό

ο ύψος της οφειλής για την οπία ανερχόταν σε 3.966,36 ευρώ σύμφωνα με την από 16-9-2011 χορηγηθείσα από την καθ'ής αναλυτική κατάσταση οφειλών, θα ληφθεί δε υπόψη στο ως άνω ύψος της, καθότι δεν παρέχονται περαιτέρω στοιχεία για το ακριβές ποσό της κατά τις 18-10-2011, ημερομηνία επίδοσης της κρινόμενης αίτησης στην καθ'ής, οπότε έπαυσε ο εκτοκισμός της απαίτησης και κατέστη αυτή ληξιπρόθεσμη ως ανέγγυα οφειλή (άρθρο 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Το συνολικό ύψος των οφειλών της αιτούσας προς όλες τις πιστώτριες της μαζί ανέρχεται σε 160.342,76 ευρώ ($34.581,91 + 13.903,03 + 15.319,88 + 15.607,60 + 9.470,51 + 67.493,47 + 3.966,36 = 160.342,76$ ευρώ)

Από όλα τα ανωτέρω αποδειχθέντα συνάγεται ότι η αιτούσα σταδιακά περιήλθε σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές της, καθότι από το έτος 2010, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε, βρέθηκε σε δεινή θικονομική κατάσταση, αφού μειώθηκε αισθητά το μηνιαίο εισόδημά της, ενώ είχε

9^ο φύλλο της υπ' αριθ./2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
 (Διαδίκασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά)

Αντιμέτωπες πολλές οφειλές προερχόμενες κυρίως από δάνεια που είχε λάβει μετά το 1999 προκειμένου να ανακατασκευάσει το σεισμόπληκτο σπίτι της. Η αδυναμία της αιτούσας να ανταποκριθεί στις οικονομικές της υποχρεώσεις δεν οφείλεται σε δόλο, αλλά στις προαναφερθείσες περιστάσεις.

Με βάση τα παραπάνω αποδειχθέντα, συντρέχοντα στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτή του άρθρου 8 παρ. 2 σε συνδυασμό με τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου, όπως τροποποιήθηκαν με το Ν. 4161/2013 και ισχύουν από 14-6-2013, ενώ κρίνεται ότι δεν χρήζει εφαρμογής η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη του άρθρου 9 παρ. 1, αφού το μοναδικό αυτοκίνητο της αιτούσας εκτιμάται ως ευτελούς αγοραστικής αξίας και τυχόν ρευστοποίησή του ελάχιστα θα ωφελούσε τις καθ' ών πιστώτριες, ενώ αντιθέτως η διατήρησή του εξυπηρετεί την αιτούσα για τις απαραίτητες μετακινήσεις της ίδιας και της κόρης της, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται σχετικά στη μείζονα σκέψη. Σημειώνεται ότι το αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας της αιτούσας από τη ρευστοποίηση πρέπει να γίνει δεκτό και να διαταχθούν όσα χρειάζονται σχετικά, αφού η εμπορική αξία του ακινήτου αυτού (πρώτη κατοικία) εκτιμάται περί τις 80.000 ευρώ και συνεπώς δεν υπερβαίνει το αφορολόγητο όριο για αγορά πρώτης κατοικίας που από το άρθρο 1 Ν. 1078/1980 ορίζεται για έγγαμο με ένα τέκνο στο ποσό των 275.000 ευρώ, προσαυξημένο δε κατά 50% ανέρχεται σε 412.500 ευρώ.

Οσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της τριετούς έως πενταετούς ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010, λαμβανομένων υπόψη των εισοδημάτων της αιτούσας, καθώς και των βιοτικών αναγκών της ίδιας και της οικογένειάς της, το προς διάθεση στις καθ' ών πιστώτριες ποσό ανέρχεται σε τριακόσια (300) ευρώ το μήνα και για πέντε έτη κατά την κρίση του Δικαστηρίου, απορριπτόμενου του σχεδίου

διευθέτησης οφειλών της ίδιας της αιτούσας περί καταβολής ποσού 80 ευρώ συμμέτρως προς όλες τις καθ'ών. Το ποσό των 300 ευρώ βρίσκεται εντός των οικονομικών δυνατοτήτων της αιτούσας και δύναται να το καταβάλει χωρίς επηρεαστεί το βιοτικό της επίπεδο, λαμβανομένης υπόψη και της προοπτικής εργαστεί η κόρη της στο εγγύς μέλλον και να ανεξαρτητοποιηθεί οικονομικά ή και ακόμα να συνδράμει εκείνη τη μητέρα της.

Οι οφειλές της αιτούσας προς τις μετέχουσες της δίκης πιστώτριες ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 160.342,76 ευρώ, όπως προαναφέρθηκε, συνεπώς η μηνιαία δόση των 300 ευρώ θα διατεθεί συμμέτρως για την τμηματική εξόφληση των δανείων που έλαβε η αιτούσα από αυτές. Σε κάθε μία από τις πιστώτριες αναλογούν τα εξής ποσά: A) Στην «Τ» \rightarrow το ποσό των 64,66 ευρώ μηνιαίως ($300 \times 34.581,91 : 160.432,76 = 64,66$). B) Στην « α »

\rightarrow το ποσό των 26,01 ευρώ μηνιαίως ($300 \times 13.903,03 : 160.342,76 = 26,01$). Γ) Στην Γ \rightarrow το ποσό των 28,66 ευρώ μηνιαίως ($300 \times 15.319,88 : 160.342,76 = 28,66$). Δ) Στην «Δ»

\rightarrow το ποσό των 29,20 ευρώ μηνιαίως ($300 \times 15.607,60 : 160.342,76 = 29,20$). E) Στην Γ \rightarrow το ποσό των 17,72 ευρώ μηνιαίως ($300 \times 9.470,51 : 160.342,76 = 17,72$). ΣΤ) Στην Γ \rightarrow το ποσό των 126,28 ευρώ μηνιαίως ($300 \times 67.493,47 : 160.342,76 = 126,28$). Z) Στην Γ

A» το ποσό των 7,42 ευρώ μηνιαίως ($300 \times 3.966,36 : 160.342,76 = 7,42$). Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της πενταετίας (60 μήνες) κάθε πιστώτρια της αιτούσας θα έχει λάβει συνολικά τα εξής ποσά: A) H

B) H \rightarrow το ποσό των 3.879,60 ευρώ ($64,66 \times 60 = 3.879,60$).

X 60 = 1.560,60). Γ) H « \rightarrow το ποσό των 1.560,60 ευρώ (26,01

ευρώ ($28,66 \times 60 = 1.719,60$). Δ) H « \rightarrow το ποσό των 1.719,60

E) H « \rightarrow το ποσό των 1.752 ευρώ ($29,20 \times 60 = 1.752$).
το ποσό των 1.063,20 ευρώ ($17,72 \times 60 =$)

10^ο φύλλο της υπ' αριθ.¹⁵/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά)

15

1.063,20). ΣΤ) H » το ποσό των 7.576,80
 ευρώ (126,28 X 60 = 7.576,80) και Ζ) H το ποσό¹
 των 445,20 ευρώ (7,42 X 60 = 445,20).

Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, προκειμένου να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση η κύρια κατοικία της αιτούσας, γενομένου δεκτού του σχετικού αιτήματός της λόγω συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων, όπως προαναφέρθηκε, πρέπει να διαταχθεί η αποπληρωμή μέχρι ποσό που αντιστοιχεί στο 80% της αντικειμενικής αξίας του εξαιρούμενου ακινήτου, η οποία ανέρχεται κατά τα προαναφερθέντα σε 50.000 ευρώ. Συνεπώς, πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές μέχρι το ποσό των 40.000 ευρώ ($50.000 \times 80\% = 40.000$) και για χρονικό διάστημα 10 ετών, αρχής γενομένης των καταβολών αφότου παρέλθει η πενταετία που θα λαμβάνει χώρα η ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2, αφού για λόγους επιείκειας κρίνεται απαραίτητη η χορήγηση στην αιτούσα αντίστοιχης περιόδου χάριτος, ώστε να μην επιβαρυνθεί υπέρμετρα με την παράλληλη καταβολή μηνιαίων δόσεων τόσο του άρθρου 8 παρ. 2 όσο και του άρθρου 9 παρ. 2, όπως αναλύεται στη μείζονα σκέψη. Περαιτέρω, από τις μηνιαίες καταβολές του άρθρου 9 παρ. 2 για την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, θα ικανοποιηθεί η πέμπτη καθ'ής ως μοναδική πιστώτρια με εμπράγματη ασφάλεια επί του εν λόγω ακινήτου, σύμφωνα με όσα ορίζει ο νόμος. Λαμβανομένου υπόψη ότι από τη συνολική απαίτηση της εν λόγω πιστώτριας ίψους 67.493,47 ευρώ, η τελευταία θα έχει ικανοποιηθεί μερικώς για ποσό 7.576,80 ευρώ μέσω των πενταετών μηνιαίων καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2, η εναπομένουσα απαίτησή της ανέρχεται στο ποσό των 59.916,67 ευρώ ($67.493,47 - 7.576,80 = 59.916,67$ ευρώ). Παρά ταύτα, η αιτούσα υποχρεούται να καταβάλει για τη διάσωση της οικίας της μηνιαίες δόσεις μέχρι του ποσού των 40.000 ευρώ (80% της

αντικειμενικής αξίας της), ενώ απαλλάσσεται από το υπόλοιπο χρέος της, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, αυτό δε το ποσό των 40.000 ευρώ πρέπει να καλύψει η αιτούσα με μηνιαίες χρηματικές καταβολές σε χρονικό διάστημα 10 ετών (120 μήνες), αρχής γενομένης μετά την ολοκλήρωση της πενταετούς ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2, το ύψος δε των μηνιαίων αυτών καταβολών ορίζεται σε τριακόσια τριάντα τρία ευρώ και τριάντα τρία λεπτά (333,33 ευρώ). Η καταβολή των παραπάνω μηνιαίων δόσεων θα γίνει χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (άρθρο 9 παρ. 2 εδ δ' Ν. 3869/2010).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη στην ουσία και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες σε αυτήν οφειλές της αιτούσας, όπως ορίζεται στο διατακτικό. Η απαλλαγή της αιτούσας από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτριών της θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 Ν. 3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την απόφαση αυτή και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησεως της παρούσας ρύθμισης.

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της δεύτερης, τρίτης και τέταρτης των καθ' ών και με παρόντες τους λοιπούς διαδίκους.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

11^ο φύλλο της υπ' αριθ./2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά)

Ρυθμίζει τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς τις πιστώτριες της επί μία πενταετία (60 δόσεις), οι οποίες θα καταβάλλονται εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά την κοινοποίηση προς αυτές της παρούσας απόφασης, συνολικού ποσού τριακοσίων (300) ευρώ, επιμεριζόμενο συμμέτρως ως εξής: α) στην «Ι» » το ποσό των εξήντα τεσσάρων ευρώ και εξήντα εξι λεπτών (64,66 ευρώ) μηνιαίως, β) στην το ποσό των είκοσι εξι ευρώ και ενός λεπτού (26,01 ευρώ) μηνιαίως, γ) στην » το ποσό των είκοσι οκτώ ευρώ και εξήντα εξι λεπτών (28,66 ευρώ) μηνιαίως, δ) στην

το ποσό των είκοσι εννέα ευρώ και είκοσι λεπτών (29,20 ευρώ) μηνιαίως, ε) στην : A.E» το ποσό των δέκα επτά ευρώ και εβδομήντα δύο λεπτών (17,72 ευρώ) μηνιαίως, στ) στην : το ποσό των εκατόν είκοσι εξι ευρώ και είκοσι οκτώ λεπτών (126,28 ευρώ) μηνιαίως και ζ) στην : Α» το ποσό των επτά ευρώ και ταράντα δύο λεπτών (7,42 ευρώ) μηνιαίως.

Εξαιρεί της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα), εμβαδού 65 τμ, κτισμένη στον Α' όροφο πολυκατοικίας που βρίσκεται στη ίς και επί της οδού

Επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλλει για τη διάσωση της κατοικίας της στη μοναδική ενέγγυα πιστώτρια τράπεζα « το ποσό των τριακοσίων τριάντα τριών ευρώ και τριάντα τριών λεπτών (333,33 ευρώ) το μήνα και επί 10 έτη (120 μήνες), η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα

ξεκινήσει μετά την παρέλευση της επιβληθείσας πενταετούς ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010, θα γίνεται εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Απαλλάσσει την αιτούσα από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο της οφειλής της προς τις πιστώτριες τράπεζες, μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την παρούσα απόφαση ρύθμισης.

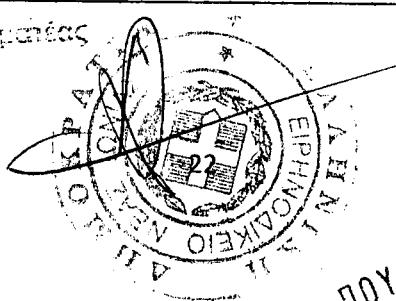
Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Νέα Ιωνία, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 6.12.2015.

Η ΕΙΡΗΝΟΛΙΚΗΣ

ΑΚΡΙΒΗ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΟΥΛΙΑΣΗ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΟΥΛΙΑΣΗ